

[Knud Hansen.]
i Anlægget, i Styrelsen og i det eventuelle
Overskud.

M. K. Sørensen: I Anmærkningerne, der ledsager Forslag til Finanslov for 1929—30, findes der paa Side 691 en Meddelelse, som jeg meget beklager findes der, nemlig den, at Sporlægningen Lunderskov—Bramminge indtil videre stilles i Bero, og at der som Følge heraf kun kommer en lille Del af Bevillingen til Udbetaling i det kommende Finansaar. Jeg ønsker meget gerne at henlede den højtærede Minister for offentlige Arbejders Opmærksomhed paa, at netop Mangelen af dette 2det Spor eller i alt Fald et Stykke af det, nemlig fra Lunderskov til Holsted, eventuelt til Brørup, tidt medfører Forsinkelser af nogle af Banens mest benyttede Hurtigtog, og Togforsinkelser er jo ikke noget, der staar højt i Kurs hos det kørende Publikum. Derfor vil det være i høj Grad ønskeligt, om man kunde komme bort derfra. Den nuværende Køreplan belaster paa visse Tider af Døgnet den Strækning meget stærkt, saaledes at Mangelen af dette 2det Spor bliver i høj Grad følelig. De Hurtigtog, som det generer mest, er Hurtigtogene 1021 og 1036, der krydses paa Vejen Station. Og dertil kommer selvfølgelig Forstyrrelser for de efterfølgende Godstog og Plantog i deres Ankomst- og Afgangstider. Jeg henstiller derfor til Ministeren for offentlige Arbejder snarest at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse. Jordarbejderne er for længe siden udført, det er Svellerne og Skinnerne, der mangler, og i den Arbejdsløshedstid, vi lever i nu, er ethvert nok saa lille Arbejde, der giver Beskæftigelse, i høj Grad velkomment.

Der er et andet Forhold, der staar i Forbindelse med dette, som jeg meget gerne vil fremdrage ved denne Lejlighed. Da man for ca. 7 Aar siden udførte Jordarbejdet ved dette Sporanlæg, mellem Lunderskov og Brørup, blev der udlagt et Stykke 2det Spor paa den Strækning. Dette Stykke Spor har henligget uden at være i Brug indtil Juni Maaned i Aar. Paa det Tidspunkt gik Baneafdelingen i Gang med at optage det allerede udlagte Spor. Jeg beklager meget, at dette Stykke Spor har henligget saa længe ubenyttet og uden dagligt Tilsyn. Derved er Svellerne til Dels ødelagt, ligesom Bolte og Skruer er blevet mere eller mindre defekte. Her er Tale om et Parti Sveller paa ca. 2500 Stykker, som er blevet ødelagt af Svamp, og disse Sveller repræsenterer en Værdi af

ca. 25 000 Kr. Det er altsaa et Tab, som Mangel paa Evne til at disponere fornuftigt har paaført de danske Skatteydere. Jeg synes for øvrigt, at denne Mangel paa Evne til at disponere fornuftigt, er ret udbredt i adskillige af Statens Virksomheder. Hertil kommer saa, som jeg sagde, Forringelse af Skruer og Bolte. Jeg beklager dette Forhold ikke mindst af den Grund, at der her er Tale om Penge, der gaar ud af Landet, da Statsbanerne jo i alt væsentligt foretager sine Indkøb af Sveller i Udlandet.

Til Slut vil jeg henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, om det ikke var muligt, at man til de Børn, der er anbragt paa Aandssvageanstalter, kunde give fri Rejse paa Statsbanerne, naar de i Ferien faar Tilladelse til at rejse hjem. Derved vilde man ophæve det uheldige Forhold, der nu gør sig gældende, at Børn fra Hjem, som er saaledes økonomisk stillet, at de har Raad til at betale Jernbanebilletten, kommer hjem til deres paarørende i Ferien, medens de andre maa blive paa Anstalten. Det forekommer mig, at disse Samfundets ulykkelige har Krav paa saadan en lille Imødekommenhed fra Samfundets Side. Hermed henstiller jeg dette Spørgsmaal til den højtærede Ministers velvillige Overvejelse.

Vagu Bro: Jeg skal tillade mig ganske kort at omtale et Par lokale Forholdovre paa Fyn. Begge Spørgsmaalene hører under den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Det første drejer sig om en Læmole i Baaring Vig mellem Bøgense og Middelfart, der blev bygget i 1909—10 med Tilskud fra Staten paa godt og vel 13 000 Kr., fra Amtet ydedes 2000 Kr. og fra Kommunen 1000 Kr., medens Fiskeriforeningen, der nu ejer den og har Vedligeholdelsespligten, ydede ca. 10 000 Kr., der var skaffet ved Laan, og hvoraf nu godt Halvdelen er betalt. Min Henvendelse her i Salen skal gaa ud paa dette, enten at Staten overtager den omtalte Læmole i Baaring Vig som Ejendom og derved altsaa fremtidig faar Vedligeholdelsespligten, eller at Staten giver et Tilskud een Gang for alle, for at denne Læmole kan blive istandsat. Til Begrundelse herfor skal jeg kun anføre, at det i sin Tid var en meget stor Byrde, som blev paalagt disse Fiskere, der gennem senere Tidens meget trange Aar for Fiskerierhvervet har gjort, hvad de kunde, for at bringe dette Laan nedad. Det er nu aldeles nødvendigt, at der finder en Istandsættelse Sted, idet store Dele af